

Dániel – A remény beigazolódik

A csapatokat elvesztették, de Dániel káinyve szerint megnyerhetik a háborút

2005-ben Ghana nemzeti futballválogatottja, a Fekete Csillagok, jogot szerzett arra, hogy játszhasson a Németországban rendezendő világbajnokságon. Keményen edzettek, de első mérkőzéseiket elvesztették. A reményt azonban nem adták fel. Hittek abban, hogy bár a csapatot elvesztették, erős elhatározással és kemény munkával mégis kijuthatnak a világbajnokságra, így megnyerhetik a háborút.

A kemény edzésen túl a csapat több világot is végrehajtott: új edzőt kerestek és átszervezték a játékosok posztjait is. Ez az újszerűllátás működött, és a selejtező során megszerezték a szükséges pontszámot. A Fekete Csillagok először elvesztették a csapatot, de a reményt nem adták fel, s végül meg tudták nyerni a háborút.

Dániel reményteltjes utazása, amelyről a Biblia beszámol, szintén azt bizonyítja, hogy a csapatot elvesztették, ám a háborút megnyerhetik. Három szempontból fogjuk áttekinteni, milyen szerepe volt Dániel életében a reménységnek: milyen szerepe volt, amikor fogságban volt; milyen szerepe volt, miközben mindennapi életét élte Babilonban; és milyen szerepe volt a jóvőre irányuló vágyaiban.

Á

Jeruzsálem: Reménység az elvesztett csapatok során

Kr. e. 605-ben Nabukodonozor, Babilon királya seregeivel megtámadta és elfoglalta Jeruzsálemet (Iájd Dán 1:2). A város legyőzése után Nabukodonozor Babilonba vitte a jódeai foglyokat és az Isten templomából elrabolt kincseket. Amint örzöketlen lájndzsahegyek ázbiztatása" kázzepette, szigorú katonai őrzettel meneteltek, a foglyok bizonyára úgy érezték: minden elveszett, a pogányok legyőzték Isten népét.

Mázés újra és újra figyelmeztette az izraelitákat, hogy ha engedetlenek lesznek Isten parancsolataival szemben, akkor fogságba kerülnek (Iájd 5Máz 28:36, 64; Dán 9:5-6); és az Ásr valában a pogányok kezébe adta őket. Az izraeliták legyőzték, reménytelennek, elhagyatottak és csúggedtnek érezték magukat.

Dániel, az

egyik fogoly, azonban hitte, hogy bájjr a csatájt elvesztették, a hájborát még lehet nyerni: van még remény a megbocsátásra, a szabad-tásra, a helyreállításra. Dániel tehát ezzel a témával kezdi káinyvát: Isten ura az eseményeknek.

Dániel

fogolyként farkasszemet nézett a reménytelenséggel, mégis ragaszkodott a remény Istenéhez. Hiszen nem ő mondta: "Ézra vátkeztek, fogságba káidelek titeket, Áj ha megtértek, megengesztelődöm, megbocsátok nektek, Ás visszahozlak titeket Jeruzsálembe" (Iásd 3Má³z 26:40-45; 2Kr³n 7:13-15)?

Legyenek bájjr

kilátásaink zordak, Ájllapotunk csággesztő, helyzetánk reménytelen, de mivel Isten mindenható³, ezért ő uralja az eseményeket: van tehát remény, Ás a remény kitartást ad (Iásd 1Thess 1:3).

Remény a jelenben - a mindennapi álet kihá-vájsai káizepette

Miután Dániel

megtérkezett Babilonba, kát esemény is tártát, amelyek bizonytájik, mennyire komoly szerepe volt a reménynek mindennapi pr³batáteleiben, amelyek rabszolgakát árták az idegen fájldán. Az első ilyen eset az a ká-sártás volt, hogy fogyasszon a király áteléből.

Elrendelték,

hogy Dánielnek Ás májs kiválasztott fiatal foglyoknak - akiket a király szolgálatára kápeztek ki - émindennapi szákságlátál a királyi átelből Ás a borbá³l fogyasszanak. A legfbb fogoly, aki ilyen helyzetbe került, bizonyára boldog lett volna, ha a király asztaljár³ lehet, de Dániel 1:8 ezt mondja: "ÉDániel azonban elhatározta, hogy nem szennyezi be magát a király átelével Ás azzal a borral, amit ő szokott inni, ezért arra kárte a főudvarmestert, hogy ne kelljen magát beszennyeznie". Tudta, hogy Isten megtiltotta ezeket az áteleket, mert egyrészt bájlványoknak ajánlották fel azokat, másrészt nem szolgálják az egészségget. Annak is tudatában volt, hogy a Szent-rás alapos ismeretével ki tudja szűni a hamis tanástásokat, amelyeket igyekeznek rájuk eröltetni; hogy nevének megváltoztatása még nem változtatja meg Isten Ás Istene iránti hűségét; Ás hogy amit eszánk vagy iszunk, káizvetlen hatással van gondolkodásunk tisztaságára, a ká-sártásokkal szembeni ellenállásra, Ás abbéli kápasságánkra, hogy meg tudjuk állájbáztatni a já³t a rossztá³l. Egy olyan helyzetben tehát, amikor a saját nemzetéből valák, akik vele egy vallást gyakoroltak, elágedettek voltak a babiloni áletstá-lus Ájltal biztosított kányelemmel, Dániel elhatározta, hogy hűség lesz Istenhez Ás az ő tárványeihez. Nagyon is tudatában volt annak, hogy tetteinek halál lehet a káizvetkezemé, mégis bá-zott abban, hogy Isten meg tudja őt ávni a veszélytől.

Isten

tisztelte Dániel bizalmát. Tíz nappal azután, hogy visszautasították a királyi ártatlanságát, Dániel és három barátja kétszázötvennél sokkal jobban nézett ki, mint azok, akik a királyi asztalra ültek. Sőt, három esztendőig tartó kópzsás utolsó vizsgáján tízszer jobban teljesítettek, mint azok, akik nem álltak ki Isten előtt. A második prába idején Dániel a királyi igazgatás ranglétrájának csúcsein állt, és esélyes volt a miniszterelnökségre. Munkatársai, irigyságtól és féltékenységtől indítva, megpróbálták meggyőzni a királyt, hogy "erős tilalom adassék, hogy ha valaki harminc napig kór valamit valamely istentől vagy embertől, téved, oh király, vettessék az oroszoknak verembe" (Dán 6:7).

Vajon Dániel

politikai helyzetére és diplomáciai körülményekre hagyatkozik a probléma megoldásának érdekében? Dániel oppoly erősen állt a hitben és reményekben, mint korábban, és szokása szerint naponta háromszor imádkozott Istenhez.

Mivel Dániel

ellenfelei felbujtották, szinte kénytelenek erre, a királyi végzésrel fellelkesítőben bevettette Dánielt az oroszoknak verembe. De Dániel reményesége ismét diadalt aratott: az Ásr megszabadította Dánielt az oroszoktól.

Á Isten képes megvédeni és megtartani

mindazokat, akik Őbenne bíznak. Ázsaiai prafőta királyi 49. fejezetben hangsúlyozza ezt: "Én vagyok az Ásr, nem vallanak szögyent, akik bennem bíznak" (23. v.; Áj prot. ford.).

Á Dániel győzött a mindennapi élet

prábatételeiben, mert bízt Istenben, akit személyesen ismert, mert naponkénti kapcsolatban volt vele. Nem engedte, hogy ezt a kapcsolatot bármi megtérje - még az oroszoknak barlangja sem.

Mennyi időt szánsz az Istennel való beszélgetésre és az Ő igéire? A

reményeséggel kapcsolatban nagyon fontos, hogy tartalmas kapcsolatunk legyen a reményes forrásival. Dániel életében Ágy volt ez, ezért győzött. Mi is csak Ágy győzhetünk, ha erős, személyes kapcsolatunk van a reményes forrásival.

A kemény edzésen

től a csapat több viltoztatást is végrehajtott: Áj edzőt kerestek és Ájszervezték a játékosok posztjait is. Ez az Ásszeállítás-társ munkád, és a selejtező során megszerezték a szükséges pontszámot. A Fekete Csillagok előszőr elvesztették a csatát, de a reményt nem adták fel, s végül meg tudták nyerni a háborút.

Dániel

reményteljes utazása, amelyről a Biblia beszámol, szintén azt bizonyítja, hogy a csatát elvesztették, ám a háborút megnyerhetjük. Három szempontból fogjuk tekinteni, milyen szerepe volt Dániel életében a reménységnek: milyen szerepe volt, amikor fogságban volt; milyen szerepe volt, miközben mindennapi életét élte Babilonban; és milyen szerepe volt a jóvőre írt nyulások végéig.

Á

Jeruzsálem: Reménység az elvesztett csaták során

Kr. e. 605-ben

Nabukodonozor, Babilon királya seregeivel megtámadta és elfoglalta Jeruzsálemet (Iásd Dán 1:2). A város legyőzése után Nabukodonozor Babilonba vitte a jódeai foglyokat és az Isten templomából elrabolt kincseket. Amint örzöketlen lándzsahegyek ezbiztatása" kázzepette, szigorú katonai őrizettel meneteltek, a foglyok bizonyára úgy érezték: minden elveszett, a pogányok legyőzték Isten népét.

Mázas újra és

Újra figyelmeztette az izraelitákat, hogy ha engedetlenek lesznek Isten parancsolataival szemben, akkor fogságba kerülnek (Iásd 5Máz 28:36, 64; Dán 9:5-6); és az úr valóban a pogányok kezébe adta őket. Az izraeliták legyőzték, reménytelennek, elhagyatottnak és csúggedtnek érezték magukat.

Dániel, az

egyik fogoly, azonban hitte, hogy bár a csatát elvesztették, a háborút még lehet nyerni: van még remény a megbocsátásra, a szabadulásra, a helyreállításra. Dániel tehát ezzel a témával kezdi kinyilatkoztatását: Isten ura az eseményeknek.

Dániel

foglyaként farkasszemet nézett a reménytelenséggel, mégis ragaszkodott a remény Istenéhez. Hiszen nem ő mondta: "Ha vátkeztetek, fogságba káidelek titeket, ám ha megtértek, megengesztelődök, megbocsátok nektek, és visszahozlak titeket Jeruzsálembe" (Iásd 3Máz 26:40-45; 2Kr 7:13-15)?

Legyenek bájr

kilátásaink zordak, állapotunk csúggestő, helyzetünk reménytelen, de mivel Isten mindenható, ezért ő uralja az eseményeket: van tehát remény, és a remény kitartást ad (Iásd 1Thess 1:3).

Á

Remény a jelenben - a mindennapi élet kihívásai kárpóztatója

Miután Dániel

megérkezett Babilonba, kárpóztató esemény is történt, amelyek bizonyítják, mennyire komoly szerepe volt a reménynek mindennapi próbatételeiben, amelyek rabszolgaként ártó az idegen felföld. Az első ilyen eset az a kárpóztató volt, hogy fogyasszon a királyi ételből.

Elrendelték,

hogy Dánielnek és más kiválasztott fiatal foglyoknak - akiket a király szolgálatára kárpóztatók ki - émindennapi széklettel a királyi ételből és a borból" fogyasszanak. A legfeljebb fogoly, aki ilyen helyzetbe került, bizonyára boldog lett volna, ha a király asztalára lehet, de Dániel 1:8 ezt mondja: "Dániel azonban elhatározta, hogy nem szennyezi be magát a királyi étellel és azzal a borral, amit ő szokott inni, ezért arra kérte a főudvarmestert, hogy ne kelljen magát beszennyeznie". Tudta, hogy Isten megtiltotta ezeket az ételleket, mert egyrészt bálványoknak ajánlották fel azokat, másrészt nem szolgálják az egészségüket. Annak is tudatában volt, hogy a Szentírás alapos ismeretével ki tudja szűrni a hamis tanításokat, amelyeket igyekeznek rájuk erőltetni; hogy nevüknek megváltoztatása még nem változtatja meg Istenét és Istene iránti hűségét; és hogy amit eszünk vagy iszunk, kárpóztató hatással van gondolkodásunk tisztaságára, a kárpóztatókkal szembeni ellenállásra, és abból a képességünkre, hogy meg tudjuk különböztetni a jót a rossztól. Egy olyan helyzetben tehát, amikor a saját nemzetéből valók, akik vele egy vallást gyakoroltak, elgondoltak voltak a babiloni ételtől való biztosított kárpóztatóval, Dániel elhatározta, hogy hűség lesz Istenhez és az Ő törvényeihez. Nagyon is tudatában volt annak, hogy tetteinek halálra lehet a kárpóztató, mégis bízott abban, hogy Isten meg tudja őt a veszélytől.

Isten

tisztelte Dániel bizalmát. Tíz nappal azután, hogy visszautasították a királyi ételtől, Dániel és három barátja kárpóztató sokkal jobban nézett ki, mint azok, akik a királyi asztalra kerültek. Sőt, három esztendőig tartó kárpóztatók utolsó vizsgáján tízszer jobban teljesítettek, mint azok, akik nem álltak ki Istenért. A második próba idején Dániel a kárpóztató ranglétrájának csúcson állt, és esélyes volt a miniszterelnökségre. Munkatársai, irigyságtól és féltékenységtől indítva, megpróbálták meggyőzni a királyt, hogy "erős tilalom adassék, hogy ha valaki harminc napig kárpóztató valamit valamely istentől vagy embertől, tévedés, oh király, vessék az oroszlanok verembe" (Dániel 6:7).

Vajon Dániel

politikai helyzetére és diplomáciai körökre hagyatkozik a probléma megoldásának érdekében? Dániel állapota erősen állt a hitben és reménységben, mint korábban, és szokása szerint naponta háromszor imádkozott Istenhez.

Mivel Dániel

ellenfelei felbujtották, szinte kárpóztató erre, a királyi vágya felélelmében bevettette Dánielt az oroszlanok verembe. De Dániel reménysége ismét diadalt aratott: az Áسر megszabadította Dánielt az oroszlanoktól.

Á Isten kápes megvádeni és megtartani mindazokat, akik Őbenne b-znak. Ázsai is prfáta kinyvnek 49. fejezetben hangsúlyozza ezt: "É...n vagyok az Ásr, nem vallanak szgyent, akik bennem b-znak" (23. v.; Áj prot. ford.).

Á Dániel győzt a mindennapi élet prbatáteleiben, mert b-zott Istenben, akit személyesen ismert, mert naponkánti kapcsolatban volt vele. Nem engedte, hogy ezt a kapcsolatot birmi megtérje - mág az oroslák barlangja sem.

Mennyi időt színsz az Istennel val³ beszélgetésre és az Ő Igére? A reménységgel kapcsolatban nagyon fontos, hogy tartalmas kapcsolatunk legyen a reménység forrásával. Dániel életben Á-gy volt ez, ezrt győtt. Mi is csak Ágy győzhetnk, ha erős, személyes kapcsolatunk van a reménység forrásával.